

Downloaded via the EU tax law app / web

ENERĢĻADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT] SECINĀJUMI,

sniegti 2012. gada 13. septembrī (1)

Lieta C-310/11

Grattan plc

pret

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(First-Tier Tribunal, Tax Chamber (Apvienotā Karaliste) Iegums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Nodokļu tiesības – Pievienotās vārtības nodoklis – Otrās direktīvas 67/228/EEK 8. panta a) punkts – Summa, kurai uzliek nodokli, atmaksājot atlīdzības daļu pārc tam, kad ir notikusi piegāde

I – Ievads

1. Britu uzņēmumi ir atjautīgi. To izdomas bagātība attiecībā uz sarežģītām pārdošanas metodēm pievienotās vārtības nodokļa ziņā ir Tiesu nodarbinātusi arvien no jauna un novedusi pie nozīmīgiem likumiem ar tādām skanīgām nosaukumiem kā, piemēram, “Naturally Yours”, “Elida Gibbs” vai pavisam nesen – “Loyalty Management” (2).

2. Ar šo Ieguma sniegt prejudiciālu nolikumu priekšmets ir sarežģīts britu uzņēmumu mārketinga paņēmiena, kurš tika izgudrots jau pirms vairākiem gadu desmitiem. Tomēr pamatlietā šo mārketinga paņēmiena ietekme uz summu, kurai uzliek pievienotās vārtības nodokli, laikposmā no 1973. gada līdz 1977. gadam vēl joprojām nav noskaidrota. Tāpēc Tiesai izskatāmā lietā atkal būs jāatgriežas pie Savienības pievienotās vārtības nodokļa tiesību pirmsākumiem un jāpievēršas tādai tiesību normu interpretācijai, kuras bija spēkā pirms vairāku desmitgadiem.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

1) Otrā PVN direktīva 67/228/EEK

3. Pamatlietā aplūkotajam laikposmā pievienotās vārtības nodokli Savienības tiesību regulēja Direktīva 67/228/EEK (turpmāk tekstā – “Otrā direktīva”) (3).

4. Saskaņā ar Otrās direktīvas 2. panta a) punktu PVN ir jāmaksā par “tādu preču piegādi un pakalpojumu piegādi, kuras nodokļu maksātājs veic par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā”.

5. Šis nodokļa iekasājamības gadījums Otrās direktīvas 5. pantā ir skaidri skaidrots šādi:

“1. “Preces piegāde” ir tiesību rakoties kā pašniekam ar materiālu pašumu nodošana.

2. Piegādes 1. punkta izpratnē ir ar?:

[..]

c) “preces nodošana, pamatojoties uz līgumu, saskaņā ar kuru par prešu pirkšanu vai pārdošanu maksājama komisijas nauda;

[..]

[..]

5. Nodokļa iekasējamā gadījumā iestājas dienā, kad tiek veikta piegāde [..].”

6. Otrās direktīvas 8. pantā ir ietverti noteikumi par summu, kurai uzliek nodokli, un to saturs izvilkumu veidā ir šāds:

“Summa, kurai uzliek nodokli, ir:

a) prešu piegāžu un pakalpojumu sniegšanas gadījumā – viss, kas veido atlīdzību par preces piegādi vai pakalpojuma sniegšanu, ieskaitot visas izmaksas un nodokļus, izņemot pašu pievienotās vērtības nodokli;

[..]”

7. Attiecībā uz Otrās direktīvas 8. panta a) punktu A pielikuma, kas saskaņā ar tās 20. pantu ir direktīvas neatņemama sastāvdaļa, 13. panta pirmajā daļā izvilkumu veidā ir šāds skaidrojums:

“Jādziens “atlīdzība” nozīmē visu, kas kā atlīdzība tiek saņemts par prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu [..].”

8. Visbeidzot Otrās direktīvas 9. pantā attiecībā uz nodokļa likmes piemērošanu summai, kurai uzliek nodokli, izvilkumu veidā ir noteikts šādi:

“1. Pievienotās vērtības nodokļa standartlikmi katrā dalībvalstīs nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli, procentu likme prešu piegādei un pakalpojumu sniegšanai ir vienāda.

[..]”

2) Sestā PVN direktīva 77/388/EEK

9. 1978. gada 1. janvārī Otrā direktīva Apvienotajā Karalistē tika aizstāta ar Direktīvu 77/388/EEK (4) (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) (5).

10. Salīdzinot ar Otrās direktīvas 8. pantu, Sestajā direktīvā ir ietverti sīkāki noteikumi attiecībā uz summu, kurai uzliek nodokli. Direktīvas preambulas 9. apsvērumā ir izklāstīti šāds pamatojums:

“Ir jānosaka nodokļu bāze, lai Kopienas likmes piemērošana darījumiem, par ko uzliek nodokļus, radītu līdzvērtīgus sekas visās dalībvalstīs.”

11. Turklīt Sestās direktīvas 11. panta A daļā izvilkumu veidā ir noteikts šādi:

“1. Summa, kurai uzliek nodokli, ir:

a) preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai [...] visa summa, kas veido atlīdzību, kuru preces piegādētājs vai pakalpojuma sniedzējs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja vai pakalpojuma saņēmēja, vai trešās personas par darījumiem [...].

[..]”

12. Turklīt Sestās direktīvas 11. panta C daļas 1. punkts ir noteikums, kas regulē gadījumu, kuros summu, kurai uzliek nodokli, samazina pēc tam, kad notikusi piegāde.

“Anulēšanas, atteikuma vai pilnības vai daļas nemaksēšanas gadījumā vai arī, ja cenu samazina pēc tam, kad ir notikusi piegāde, saskaņā ar dalībvalstu paredzētajiem noteikumiem attiecīgi samazina summu, kurai uzliek nodokli.

Tomēr pilnības vai daļas nemaksēšanas gadījumā dalībvalstis var atkāpties no šā noteikuma.”

B – Valsts tiesību akti

13. Attiecībā uz pamatlietu aplūkoto laikposmu *Finance Act 1972* [1972. gada Finanšu likuma] 10. nodaļas 2. punkts ir paredzēts šāds regulējums par summu, kurai uzliek nodokli:

“Ja piegāde tiek veikta par atlīdzību naudas izteiksmā, par tās vērtību jāuzskata apmērs, kas, pievienojot iekasājamo nodokli, ir vienlīdzīgs ar atlīdzību.”

14. Valsts tiesību aktos turpretim nav noteikuma, kas regulētu gadījumu, kurā pēc tam, kad ir notikusi piegāde, tiek samazināta summa, kurai uzliek nodokli.

III – Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

15. Prasītāja pamatlieta ir sabiedrība *Grattan plc* (turpmāk tekstā – “*Grattan*”). Pamatlieta tika pamatojoties uz savām un tai deleģētajām tiesībām, ceļ prasības pret Apvienotās Karalistes nodokļu administrāciju par pievienotās vērtības nodokļa atmaksu. Šīs prasības attiecas uz pievienotās vērtības nodokli, kas par laikposmu no 1973. līdz 1977. gadam tika samaksāts, pamatojoties uz vairāku sabiedrību darbību tirdzniecības (turpmāk tekstā – “attīrītais tirgotājs”).

16. Attīrītājiem tirgotājiem uzturēja speciālu pārdošanas sistēmu. Šajā sistēmā bija iekasētas personas, kuras tika dēvētas par “pārdevējiem” un kuras pie attiecīgajiem attīrītājiem tirgotājiem turēja pašu kontu. Šajā kontā pārdevēji gan par saviem pašu pirkumiem atbilstoši tirdzniecības katalogam (turpmāk tekstā – “pārdevēja paša pirkumi”), gan arī par pirkumiem, kurus ar viņu starpniecību bija veikuši klienti, kuri ir trešās personas (turpmāk tekstā – “trešās personas pirkumi”), kā “komisijas naudu” saņēma kreditējumu 10 % apmērā no pārskaitītās summas.

17. Parasti vienam pārdevējam bija nedaudz klientu, kuras bija “trešās personas”, un tas nodrošināja trešo personu pirkumu veikšanu, respektīvi, tas nodeva katalogus trešajai personai – klientiem, kuri savus pasūtījumus nodeva attīrītājiem tirgotājiem, kas pasūtītās preces nosūtīja trešajam personam un no šiem klientiem iekasēja maksu saskaņā ar kataloga cenu.

18. Pamatojoties uz pārdevēja paša pirkumiem un trešo personu pirkumiem, pārdevēja kontā kreditētās summas pārdevēvis varēja pieprasīt cita starpā kā bankas iekasētas vai ieskaitītās k?

att?lin?tajiem tirgot?jiem nesamaks?t?s summas.

19. Par trešo personu pirkumiem kredit?t?s summas, kuras š?d? veid? tika izmantotas, Apvienot?s Karalistes nodok?u administr?cija uzskat?ja par samaksu, kas veikta par p?rst?vja pakalpojumiem dar?jumos ar klientiem – trešaj?m person?m.

20. Pamatliet? *Grattan* v?ršas pret šo attieksmi. P?rst?vjiem paredz?tie kredit?jumi samazin?ja vien?gi p?rdošanas cenu, kuru p?rst?vis ir samaks?jis par pre?u pirkumiem. Tie attiecas ne tikai uz p?rst?vja paša pirkumiem, par ko liet? nav str?da, bet ar? uz trešo personu pirkumiem. T?d?j?di ar “komisijas naudu” v?l?k tika samazin?ts atl?dz?bas apjoms un l?dz ar to summa, kurai par att?lin?to tirgot?ju pieg?d?m, kuras ir paredz?tas p?rst?vjiem, tika uzlikts nodoklis, tikl?dz to [p?rst?vju] r?c?b? bija kredit?t?s summas. T?d?? att?lin?tie tirgot?ji no 1973. gada l?dz 1977. gadam attiec?g? apm?r? ir p?rmaks?juši pievienot?s v?rt?bas nodokli.

21. *First-Tier Tribunal (Tax Chamber)* [Pirm?s instances tiesa (Nodok?u pal?ta)], kas izskata pras?bu par maks?jumu atg?šanu, ir j?interpret? taj? laik? sp?k? esoš? Otr?s direkt?va, un t? apšaubas, vai Savien?bas ties?b?s bija paredz?ts saska?? ar šo direkt?vu v?l?k samazin?t summu, kurai uzliek nodokli. ?emot v?r? iepriekš min?to, t? Tiesai uzdod š?du jaut?jumu:

Vai attiec?b? uz laikposmu l?dz 1978. gada 1. janv?rim nodok?u maks?t?jam ir tiešas iedarb?bas ties?bas saska?? ar Otr?s direkt?vas 8. panta a) punktu un/vai nodok?u neitralit?tes un vienl?dz?gas attieksmes principi?m uzskat?t, ka summa, kurai par pre?u pieg?d?m uzliek nodokli, v?l?k tiek samazin?ta, ja p?c tam, kad ir notikusi šo pre?u pieg?de, pieg?des sa??m?js ir sa??mis pieg?d?t?ja kredit?jumu, kuru tad pieg?des sa??m?js p?c savas izv?les ir piepras?jis vai nu k? skaidras naudas izmaksu vai k? kredit?jumu par pieg?d?t?jam maks?jam?m summ?m par jau veikt?m pre?u pieg?d?m sa??m?jam?

IV – Juridiskais v?rt?jums

22. Iesniedz?jtiesa l?mum? par prejudici?la jaut?juma uzdošanu ir paskaidrojusi, ka pamatliet? tiek apstr?d?ta tikai pievienot?s v?rt?bas nodok?a atmaksa attiec?b? uz kredit?taj?m summ?m par treš?s personas pirkumiem, t?p?c prejudici?lais jaut?jums šaj? zi?? ir j?interpret? sašaurin?ti. L?dz ar to turpm?k tekst? pievienot?s v?rt?bas nodok?a vajadz?b?m netiks p?t?tas sekas, ko izraisa komisijas naudas maks?jumi attiec?b? uz p?rst?vju pašu pirkumiem.

23. L?dz ar to ir j?p?rbauda, vai saska?? ar Savien?bas ties?b?m ar summ?m, kuras no 1973. gada l?dz 1977. gadam p?rst?vjiem vispirms tika kredit?tas un p?c tam tika samaks?tas ar bankas ?ekiem vai ieskaita veid?, tika samazin?ta summa, kurai uzliek pievienot?s v?rt?bas nodokli, kas bija j?maks? att?lin?tajiem tirgot?jiem, un vai šaj? zi?? att?lin?tajiem tirgot?jiem ir tiešas iedarb?bas ties?bas.

24. Otr?s direkt?vas 8. pants šaj? laik? regul?ja summu, kurai uzliek nodokli. Saska?? ar šo panta a) punktu, lasot to kop? ar direkt?vas A pielikuma 13. pantu, pamatliet? apl?koto pre?u pieg?žu gad?jum? summa, kurai uzliek nodokli, ir viss, kas tiek sa?emts k? atl?dz?ba par pre?u pieg?di.

25. Izskat?maj? liet? att?lin?tie tirgot?ji vispirms sa??ma p?rdošanas cenai atbilstošus maks?jumus. Ta?u p?c pre?u pieg?des vi?i paši p?rst?vjiem veica maks?jumus, kuri ir p?rst?vjiem kredit?t?s un v?l?k izmaks?t?s summas. Izskat?maj? liet? tiek apl?kots jaut?jums, vai saska?? ar Otro direkt?vu šie att?lin?to tirgot?ju maks?jumi samazina par vi?u pre?u pieg?d?m samaks?to summu, kurai uzliek nodokli, jo att?lin?tie tirgot?ji galu gal? ir sa??muši maz?k.

26. K? izriet no l?muma par prejudici?la jaut?juma uzdošanu, iesniedz?jtiesas skat?jum?

vienīgi ir jānoskaidro, vai saskaņā ar Otrās direktīvas 8. panta a) punktu summu, kurai uzliek nodokli, ir iespējams samazināt ar pāc piegādes dienas. Tomēr pirmais nosacījums summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanai saskaņā ar šo noteikumu ir, ka aprakstīto attīlīto tirgotāju maksājumu gadījumā vispār ir paredzēta atlīdzības daļa atmaksa, kas ietekmē summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanu. Tāpēc vispirms ir jāaplūko šis jautājums (A iedaļa), pirms es izpētīšu, vai Otrajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par summas, kurai uzliek nodokli, samazināšanu pāc tam, kad ir notikusi piegāde (B iedaļa).

A – *Atlīdzības atmaksa, ko veic nodokļu maksātājs*

27. Summa, kurai uzliek nodokli, saskaņā ar Otrās direktīvas 8. panta a) punktu *a priori* var tikt samazināta, pamatojoties uz nodokļu maksātāja veiktu maksājumu, tikai tad, ja šis maksājums faktiski ir atlīdzības atmaksa, ko veic maksājuma saņēmējs. Ne katrs nodokļu maksātāja veiktais maksājums personai, kura samaksā atlīdzību, ir jāuzskata par šīs atlīdzības atmaksu.

28. Iesniedzējtiesai, pamatojoties uz faktiem, kuri tai ir jākonstatē pamatlietā, ir jāpārbauda, vai attīlīto tirgotāju maksājumi pārstāvjiem ir atlīdzības atmaksas. Lēmumā par prejudiciālo jautājuma uzdošanu izklāstītie fakti un lietas dalībnieku apgalvojumi tomēr ir radījuši zināmas šaubas par to, vai iepriekš minētie maksājumi ir uzskatāmi par atlīdzības atmaksām. It īpaši šīet, ka tiesiskās un darījumu attiecības starp attīlītājiem tirgotājiem, pārstāvjiem un klientiem, kuri ir trešās personas, nav pietiekami noskaidrotas un pamatlietas dalībnieku starpā acmredzami pastāv strīds par to.

29. Ēmot vērā iepriekš minēto, uzskatu, ka šajā ziņā ir jāizdara dažas atsauces uz Tiesas judikatūru, kura ir jāievēro, lai iesniedzējtiesai būtu iespējams pamatlietā pieēemt nolēmumu, kurš ir saskaņāgs ar Savienības tiesību pievienotās vērības nodokļa jomā. Tiklī, ciklī turpmāk minētā judikatūra neattiecas uz Otro direktīvu, es uzskatu, ka tī ir piemērojama ar attiecību uz Otro direktīvu, pamatojoties uz attiecīgi interpretēto Sestās direktīvas noteikumu salīdzināmbu (6).

30. Iesniedzējtiesai pamatlietā vispirms būtu jānoskaidro, vai attīlītie tirgotāji trešo personu pirkumu gadījumā veica pārdevumus tieši klientiem, kuri ir trešās personas, vai ar pastāvīgu piegādes ēde, kurā trešo personu pirkumu gadījumā pārstāvji paši bija pircēji un vai nu patstāvīgi vai, pastāvot komisijas naudai par pārdevumiem, tīlīkpārdeva preces klientiem, kuri ir trešās personas. Nosacījumi pieēēmumam par atlīdzības atmaksas esamību šajā abās situācijās ir atšķirīgi.

1) Attīlīto tirgotāju veikta tieša pārēu pārdošana klientiem, kuri ir trešās personas

31. Ja attīlītie tirgotāji būtu pārdevuši tieši klientiem, kuri ir trešās personas, kī to ir apgalvojusi Apvienotās Karalistes valdība, tad vispirms būtu skaidrs, ka pārstāvīm piešīirtās “komisijas naudas” par pārdevumiem klientiem, kuri ir trešās personas, nevarētu būt atlīdzības atmaksa. Šajā gadījumā nebūtu nozēmes faktam, ka attīlītie tirgotāji galu galā saēēma tikai kataloga cenu, kas bija jāmaksā klientiem, kuri bija trešās personas, atskaitot pārstāvjiem samaksātās “komisijas naudas”. Tiesa vairēkkērt ir atzinusi, ka situācijā, kurā trešā persona ir iesaistīta maksāšanas operācijā un, pamatojoties uz to, patur sev daļu no pircēja samaksātās pirkuma cenas, pilnā pirkuma cena, pārdevējam veicot piegādi pircējam, tomēr veido summu, kurai uzliek nodokli (7). Situācija izskatāmajā lietā nevar būt citāda, ja pārstāvīs gan uzreiz nepatur sev daļu no pārdošanas cenas, kuru ir samaksājis klients, kurš ir trešā persona, bet saēem to vīlīk.

32. Ja attīlītie tirgotāji ir pārdevuši tieši klientiem, kuri ir trešās personas, tad nav arē skaidrs, vai daļa no atlīdzības par citu darījumu, respektīvi, par pārstāvja paša pirkumiem, tika

atmaks?ta, izmantojot p?rst?vim par klientu, kuri ir treš?s personas, pirkumiem pieš?irt?s “komisijas naudas”. Princip? var?tu b?t nepieciešams, ka šaj? zi?? past?v?tu atbilstošs regul?jums t?d? juridisk? kontekst?, kur? ir paredz?ta atl?dz?ba par p?rst?vja paša pirkumiem. Liet? *Elida Gibbs* Tiesa gan pirmo reizi ir atzinusi, ka summas, kurai uzliek nodokli, samazin?šana zin?mos apst?k?os ir j?pie?em ar? tad, ja l?gum? noteikt? atl?dz?ba visp?r nemain?s (8). Saska?? ar šo judikat?ru tom?r nosac?jums nodok?u maks?t?ja maks?jumam ir vismaz konkr?tas pieg?des, ko veic maks?juma sa??m?js, sa?emšana. Tom?r nav skaidrs, vai pamatliet? bija izpild?ts šis nosac?jums attiec?b? uz summu, kurai par p?rst?vju pašu pirkumiem uzliek nodokli, jo š?iet, ka kredit?t?s summas nav atkar?gas no konkr?ta p?rst?vja paša pirkuma, it ?paši t?d??, ka bija iesp?jama ar? no t?m neatkar?ga izmaksa ar bankas ?eku.

33. Tom?r, ja b?tu j?konstat? par p?rst?vju pašu pirkumiem paredz?t?s atl?dz?bas atmaksas fakts, tad iesniedz?jtiesai p?c tam b?tu j?p?rbauda, vai summas, kurai uzliek nodokli, samazin?šana nav izsl?gta t?d??, ka “komisijas nauda” ir atl?dz?ba par p?rst?vju veiktu pieg?di att?lin?tajiem tirgot?jiem. Respekt?vi, ja atmaksa pati par sevi ir atl?dz?ba, tad galu gal? nav iesp?jams non?kt pie summas, kurai uzliek nodokli, samazin?šanas. Summas, kurai uzliek nodokli, noteikšanas m?r?iem atmaks?t?s atl?dz?bas da?a tiek aizst?ta ar attiec?g?s veikt?s pieg?des v?rt?bu. Visbeidzot attiec?b? uz atlaides gad?jumu Tiesa t? ir jau l?musi liet? *Naturally Yours Cosmetics* (9).

34. Lai prezum?tu, ka “komisijas nauda” ir bijusi atl?dz?ba par p?rst?vju veiktu pieg?di, pirmk?rt, atbilstoši past?v?gajai judikat?rai nepieciešams nosac?jums ir starp p?rst?vi un att?lin?tajiem tirgot?jiem past?vošas tiesiskas attiec?bas, saska?? ar kur?m ir tikušas veiktas savstarp?jas pieg?des (10). Otrk?rt, starp veikto pieg?di un sa?emto atl?dz?bu ir j?past?v tiešai saiknei (11). Saska?? ar Tiesas judikat?ru š? saikne ir j?saprot k? pieg?des un atl?dz?bas savstarp?js izpild?jums saska?? ar tiesisk?m attiec?b?m (12). Ar? izskat?maj? liet? starp att?lin?tajiem tirgot?jiem un p?rst?vjiem, iesp?jams, ir bijusi vienošan?s, saska?? ar kuru “komisijas naudas” samaksas nosac?jums bija p?rst?vju veikta pieg?de. Savuk?rt no judikat?ras neizriet, ka b?tu k?di citi nosac?jumi, piem?ram, p?rst?vju pien?kums r?koties (13).

2) Pieg?des ??de

35. Turpretim, ja ir past?v?jusi pieg?des ??de, tad p?rst?vja paša pirkumi un treš?s personas pirkumi princip? b?tu j?apl?ko vien?di. Prezumpciju, ka ir past?v?jusi pieg?des ??de, var rad?t vai nu fakts, ka visu pre?u p?rdevumu, ko veica att?lin?tie tirgot?ji, sa??m?ji bija vien?gi p?rst?vji, kuri savuk?rt patst?v?gi veica t?l?kp?rdošanu klientiem, kas ir treš?s personas, k? tas atbilst *Grattan* apgalvojumam. Turkl?t pieg?des ??des esam?ba b?tu prezum?jama saska?? ar Otr?s direkt?vas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktu (14), ja p?rst?vji, sa?emot komisijas naudu par p?rdevumiem, r?koj?s att?lin?to tirgot?ju lab?, uz ko ir pamatoti nor?d?jusi Komisija.

36. Pamatojoties uz vienl?dz?gu attieksmi pret p?rst?vja paša pirkumiem un klientu, kuri ir treš?s personas, pirkumiem, pieg?des ??des gad?jum? nerastos jaut?jumi attiec?b? uz kredit?jumu iedal?šanu par klientu, kuri ir treš?s personas, pirkumiem. Šaj? gad?jum? “komisijas nauda” var?tu b?t tikai nepareizi saprasta visp?r?ja cenas samazin?šana, kas tom?r vispirms tika veikta netieši, izmantojot kredit?jumu un samaksu ar bankas ?ekiem vai ieskaitu par turpm?kiem pirkumiem.

37. Tom?r ar? šaj? situ?cij? b?tu j?p?rbauda, vai “komisijas nauda” ir atl?dz?ba par pieg?di, kuru p?rst?vji veic att?lin?tajiem tirgot?jiem. K? jau es izkl?st?ju (15), šaj? gad?jum? pat atl?dz?bas atmaksas rezult?t? nevar tikt samazin?ta summa, kurai uzliek nodokli.

3) Starpsecin?jums

38. Ja izklāst tiešā judikatūras principi iesniedztiesai neautu novērtēt jautājumu, vai pamatlietībā tu jāpieņem faktiskā atlīdzības atmaksas esamība, tad vajadzības gadījumā pastāv iespēja uzdot vēl vienu prejudiciālu jautājumu. Turpmāk tekstā, atbildot uz aplūkojamo jautājumu, es tomēr pieņemšu, ka "komisijas nauda", kuru attiecinātie tirgotāji ir samaksājuši pārstāvjiem par klientu, kas ir trešās personas, pirkumiem, ir vērtējama kā atlīdzības atmaksa par pārstāvju veiktajiem preču pirkumiem, un šī atmaksa savukārt nav atlīdzība par piegādi attiecinātajiem tirgotājiem.

B – *Summas, kurai uzliek nodokli, samazināšana pēc tam, kad ir notikusi piegāde*

39. Iesniedztiesa jautā, vai nodokļu maksātājam aprakstītajā situācijā saskaņā ar Otrās direktīvas 8. panta a) punktu vai saskaņā ar nodokļu neitralitātes un vienlīdzīgās attieksmes principiem ir tiešas iedarbības tiesības summu, kurai par preču piegādi uzliek nodokli, aplūkot kā vēl kā samazinātu. Šādas summas, kurai uzliek nodokli, vēl kā samazināšanas, pamatojoties uz izmaksāto "komisijas naudu", sekas tad būtu samazināts nodokļa parāds, kas pamatotu pamatlietā apstrīdētos *Grattan* atmaksas prasījumus.

1) Otrās direktīvas interpretācija

40. Nodokļu maksātāja nodokļa parāds ir nodokļa iekasgājības gadījuma iestāšanās sekas. Aplūkojamajā gadījumā saskaņā ar Otrās direktīvas 2. panta a) punktu par preču piegādi par samaksu tiek uzlikts pievienotās vērtības nodoklis. Nodokļa parāda apmērs rodas, nodokļa likmi piemērojot summai, kurai uzliek nodokli, kā noteikts Otrās direktīvas 9. panta 1. punktā. Nodokļa iekasgājības gadījumā saskaņā ar Otrās direktīvas 5. panta 5. punktu iestājas piegādes veikšanas brīdis.

41. Apvienotās Karalistes valdība ir pamatoti norādījusi, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, summa, kurai uzliek nodokli, ir jānosaka piegādes veikšanas dienā. Tiesa to ir atzinusi arī attiecībā uz līdzīgu noteikumu, kas ietverts Sestās direktīvas 10. panta 2. punkta pirmajā daļā (16). Saskaņā ar Otro direktīvu nodokļu maksātāja nodokļa parāds tādējādi ir tādā apmērā, kāds rodas no summas, kurai uzliek nodokli un kura ir jānosaka piegādes dienā.

42. Otrās direktīvas 8. panta a) punkts regulē summas, kurai uzliek nodokli, noteikšanu. Saskaņā ar to pamatlietā aplūkotajos preču piegāžu gadījumos summa, kurai uzliek nodokli, ir "viss, kas veido atlīdzību par preces piegādi [...]". Līdz ar to saskaņā ar Otrās direktīvas A pielikuma 13. panta pirmo daļu izšķirīgā "atlīdzība" ir "viss, kas kā atlīdzība tiek saņemts par preces piegādi [...]".

43. Līdz ar to vispirms rodas jautājums, vai, piegādes dienā nosakot summu, kurai uzliek nodokli, atlīdzība tiek ieskaitītas summas, kuras nodokļu maksātājs gan ir saņēmis, taču kuras pēc otras līgumslēdzības puses pieprasījuma tam atkal ir bijušas jāatmaksā.

44. Iepriekš minēto noteikumu par summas, kurai uzliek nodokli, noteikšanu, formulējuma šajā ziņā nav informācijas. Taču, kā pamatoti ir apgalvojusi Komisija, Otrās direktīvas 8. panta a) punkta interpretācijā var tikt izmantota Tiesas judikatūra attiecībā uz Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktu. Abiem šiem noteikumiem ir līdzīgs formulējums un nozīme.

45. Attiecībā uz Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktu Tiesa spriedumā lietā *Freemans*, kurā bija aplūkotas lietas apstākļiem līdzīga situācija, jau ir lūmusi, ka, nosakot summu, kurai uzliek nodokli, nav jāņem vērā līgumiski jau noteiktas, taču vēl neveiktas atdzesības atmaksas (17). Saskaņā ar judikatūru situācija atšķiras vienīgi pašgadījumā (18), kad pastāv likumā noteikts pienākums atmaksāt atdzesības daļas laimes spēles gadījumā (19).

46. Tiesa savu nolikumu lietā *Freemans* ir pamatojusi ar pastāvīgajai judikatūrai attiecībā uz Otro direktīvu un Sesto direktīvu atbilstoši minēto principu (20), ka summa, kurai uzliek nodokli, ir "faktiski saņemta atdzesība" (21). Ēmot vērā iepriekš minēto, nav pārliecinoši, ja Komisija apgalvo, ka no šī principa ieviešanas izriet, ka ar vēlāku atdzesības atmaksu būtu jāsamazina summa, kurai uzliek nodokli. Šī judikatūras principa nozīmība faktiski ir atkarīga no laikposma, kad tiek noteikta summa, kurai uzliek nodokli. Citiem vārdiem sakot, izšķirīgi ir tas, cik daudz nodokļu maksātājs ir "faktiski saņēmis" laikposmā, kurā ir jānosaka summa, kurai uzliek nodokli. Kā skaidrojums ir izklāstīts Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta formulājumā, tā ir summa, kuru nodokļu maksātājs šajā laikposmā "saņem vai kura tam ir jāsaņem", tātad – summa, kura ir jāsamaksā tam. Tādēļ ir atšķirība, vai pircējam *a priori* ir jāsamaksā samazināta pirkuma cena, vai ar to tam vispirms ir jāsamaksā pilna pirkuma cena, bet vēlāk ar zināmiem nosacījumiem daļu naudas ir iespējams saņemt atpakaļ. Jo, kā Tiesa ir uzsvērusi spriedumā lietā *Freemans*, nav zināms, vai vēlāk daļa atdzesības faktiski tiek atmaksāta (22).

47. Iespējama atdzesības daļas atmaksāšana pāc tam, kad ir notikusi piegāde, saskaņā ar Otrās direktīvas 8. panta a) punktu neietekmē summas, kurai uzliek nodokli, aprēķināšanu un līdz ar to nodokļa parāda, kas radies, apmēru.

48. Turklāt Otrajai direktīvai nav paredzēts arī noteikums, kurš regulētu gadījumu, kurā tiek koriģēti jau reiz radies nodokļa parāds. Situācija ir atšķirīga priekšnodokļa atskaitēšanas gadījumā, kurā saskaņā ar Otrās direktīvas 11. panta 3. punkta otro un trešo daļu ir paredzēta koriģēšanas kārtība. Situācija ir atšķirīga arī gadījumos, uz kuriem attiecas Sestā direktīva, kuras 11. panta C daļas 1. punktā ir paredzēta kārtība, kādā, sākot no 1978. gada, tiek samazināta summa, kurai uzliek nodokli, un līdz ar to – nodokļa parāds, kas radies nodokļa iekasējamās gadījumā iestāšanās rezultātā.

49. Otrās direktīvas 8. panta a) punktā pretēji tam, ko ir apgalvojušas *Grattan* un Komisija, nav noteikuma par vēlākas koriģēšanas kārtību. No šādas kārtības, kura vēlāk ir noteikta Sestās direktīvas 11. panta C daļas 1. punktā, nav iespējams secināt, ka tā tika piemērota jau saskaņā ar Otro direktīvu. Otrās un Sestās direktīvas saskaņošanas pakāpe nav salīdzināma.

50. Otrās direktīvas mērķis, to lasot kopā ar Pirmo direktīvu 67/227/EEK (23), bija atšķirīgās dalībvalstu apgrozījuma nodokļa sistēmas aizstāt ar kopēju pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā tiek ievēroti vienoti noteikumi. Pirmās direktīvas preambulas 7. apsvērumā ir uzsvērts nepieciešamais "pakāpeniskais process". Otrās direktīvas preambulas 3. apsvērumā ir izklāstīts, ka uz laiku dalībvalstīs var tikt "atautas zināmas nodokļu piemērošanas noteikumu atšķirības". Tāpēc sākotnēji ieviestajai pievienotās vērtības nodokļa sistēmā daudzējādā ziņā vēl nebija ietverti galīgi noteikumi un it īpaši nebija definēta vienota nodokļa aprēķināšana, uz kuru vēlāk būs atsauce Sestās direktīvas nosaukumā. Līdz ar to tikai Sestajai direktīvai, kā tas arī ir norādīts tās preambulas 9. apsvērumā, tika visaptveroši saskaņota summa, kurai uzliek nodokli.

51. Līdz ar to ir jākonstatē, ka Otrajai direktīvai nav paredzēta summas, kurai uzliek nodokli, vēlāka samazināšana un no tās izrietošā nodokļu parāda samazināšana tādēļ, ka atdzesība ir atmaksāta pāc tam, kad, iestājoties nodokļa iekasējamās gadījumā, ir notikusi piegāde. Līdz

ar to šaj? zi?? nav ar? iespējams secināt, ka no Otrās direktīvas izriet tu nodokļu maksātāja tiešas iedarbības tiesības.

2) Nodokļu neitralitātes princips

52. Ar? nodokļu neitralitātes principa ieviešana nenoved pie cita secinājuma.

53. Šis princips, k? gan ir apgalvojusi Apvienotās Karalistes valdība, nav vienīgi vienlīdzības principa izpausme. Papildus šai nozīmei Tiesa neitralitātes principu izmanto ar? nodokļu sloga neitralitātes izpratnē, kura aizsarg? nodokļu maksātāju, jo ar kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir paredzēts aplikt ar nodokli tikai galapatērētāju (24).

54. Šādas nozīmes variant? neitralitātes princips tomēr nav p?r?ks par tiesisko regulējumu (25). T?p?c šaubu gadījum? tas var tikt izmantots interpretācijas nol?k?, ta?u ar to nevar tikt paplašināti vai sašaurināti attiecīg? gadījum? piemērojamās pievienotās vērtības nodokļa direktīvas noteikumi (26). Tādējādi it ?paši tas nevar kompensēt faktu, ka Otraj? direktīv? nav ietverts noteikums, kas būtu l?dzīgs Sesto direktīvas 11. panta C da?as 1. punkta noteikumam.

3) Vienlīdzīgas attieksmes princips

55. Visbeidzot iesniedzētāja sav? prejudiciālaj? jautājum? atsaucas ar? uz vienlīdzīgas attieksmes principu. Tomēr no l?guma sniegt prejudiciālu nol?mumu nav secināms, cik?l vienlīdzīgas attieksmes principam būtu nozīme izskatāmaj? liet?.

56. Šis princips jebkur? gadījum? neparedz vienlīdzīgu attieksmi laika ziņ?. Atšīrīgas kopīgās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas saskaņošanas intensitātes d?? pirms un p?c 1978. gada 1. janvāra var būt t?, ka summa, kurai uzliek nodokli, pirms un p?c š? datuma tiek noteikta pilnīgi atšīrīgi. Vienlīdzīgas attieksmes princips neparedz, lai turpmākas saskaņošanas pasākumi, kuri tiek veikti ar Sesto direktīvu, izmantojot t?s 11. panta C da?as 1. punktu, tiktu piemēroti ar atpakaļejošu spēku.

V – Secinājumi

57. L?dz ar to es iesaku uz *First-Tier Tribunal (Tax Chamber)* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt š?di:

Otrās direktīvas 67/228/EEK 8. panta a) punkts ir j?interpret? tādējādi, ka nodokļu maksātājam nav tiešas iedarbības tiesību saskaņ? ar Otrās direktīvas 8. panta a) punktu un/vai nodokļu neitralitātes un vienlīdzīgas attieksmes principiem uzskatīt, ka summa, kurai par pre?u piegādā?m uzliek nodokli, v?l?k tiek samazināta, ja p?c tam, kad ir notikusi šo pre?u piegāde, piegādes saņēm?js ir saņmis piegādētāja kreditējumu, kuru tad piegādes saņēm?js p?c savas izvēles ir pieprasījis vai nu k? skaidras naudas izmaksu vai k? kreditējumu par piegādētājam maksājam?m summām par jau veiktām pre?u piegādēm saņēm?jam.

1 – Oriģinālvaloda – v?cu.

2 – Skat. 1988. gada 23. novembra spriedumu liet? 230/87 *Naturally Yours Cosmetics (Recueil* , 6365. lpp.), 1996. gada 24. oktobra spriedumu liet? C-317/94 *Elida Gibbs (Recueil*, I-5339. lpp.) un 2010. gada 7. oktobra spriedumu apvienotaj?s liet?s C-53/09 un C-55/09 *Loyalty Management UK (Krājums*, I-9187. lpp.).

- 3 – Padomes 1967. gada 11. aprīļa Otrā direktīva 67/228/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas struktūra un piemērošanas noteikumi (OV L 71, 1303. lpp.).
- 4 – Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprīšņu bāze (OV L 145, 1. lpp.).
- 5 – Skat. Sestās direktīvas 37. pantu un 1. panta 2. punktu. Uz Apvienoto Karalisti neattiecas ar Padomes 1978. gada 26. jūnija Devīto direktīvu 78/583/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem (OV L 194, 16. lpp.) paredzētais transponēšanas termiņa pagarinājums.
- 6 – Šajā ziņā skat. arī 1988. gada 8. marta spriedumu lietā 102/86 *Apple and Pear Development Council* (*Recueil*, 1443. lpp., 10. punkts) un spriedumu lietā *Naturally Yours Cosmetics* (iepriekš minēts 2. zemsvētras piezīmē, 10. punkts).
- 7 – Skat. 1993. gada 25. maija spriedumu lietā C-18/92 *Bally* (*Recueil*, I-2871. lpp., 14. punkts) un 2001. gada 15. maija spriedumu lietā C-34/99 *Primback* (*Recueil*, I-3833. lpp., 28. un nākamie punkti).
- 8 – Skat. spriedumu lietā *Elida Gibbs* (iepriekš minēts 2. zemsvētras piezīmē, 31. punkts).
- 9 – Skat. spriedumu lietā *Naturally Yours Cosmetics* (iepriekš minēts 2. zemsvētras piezīmē). Šajā lietā Tiesa uzskatīja, ka preču piegādes gadījumā atlaide, kuras priekšnosacījums ir piegādes saņēmēja pakalpojums un kura līdz ar to pati paredz piegādi par atlīdzību, rada situāciju, ka summa, kurai uzliek nodokli, veido samazināta apmēra maksājums skaidrā naudā un pakalpojuma vērtība. Turklāt šis pakalpojuma monetārā vērtība ir jāvērtē atlaides apmērā. Līdz ar to summa, kurai par preču piegādi uzliek nodokli, atbilst pārdotās cenas, neēmot vērtē atlaidi.
- 10 – Skat. cita starpā 1994. gada 3. marta spriedumu lietā C-16/93 *Tolsma* (*Recueil*, I-743. lpp., 14. punkts), 1999. gada 27. aprīļa spriedumu lietā C-48/97 *Kuwait Petroleum* (*Recueil*, I-2323. lpp., 26. punkts) un 2012. gada 3. maija spriedumu lietā C-520/10 *Lebara* (27. punkts).
- 11 – Skat. cita starpā 1981. gada 5. februāra spriedumu lietā 154/80 *Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats* (*Recueil*, 445. lpp., 12. punkts), spriedumu lietā *Naturally Yours Cosmetics* (iepriekš minēts 6. zemsvētras piezīmē, 11. un 12. punkts) un spriedumu lietā *Lebara* (iepriekš minēts 10. zemsvētras piezīmē, 27. punkts).
- 12 – Skat. ģenerālvokātes K. Štiksas-Haklas [C. Stix-Hackl] secinājums, kas 2001. gada 6. martā sniegti lietā C-380/99 *Bertelsmann* (*Recueil*, I-5163. lpp., 32. punkts).
- 13 – Skat. *Court of Appeal* [Apelācijas tiesas] 2001. gada 26. oktobra spriedumu lietā *EWCA* (*Civ*, 1542. lpp., 72. punkts).
- 14 – Skat. šajā ziņā manus secinājumus, kas 2005. gada 24. februārā sniegti lietā C-305/03 Komisija/Apvienotā Karaliste (Krājums, I-1213. lpp., 67. punkts) attiecībā uz Sestās direktīvas 5. panta 4. punkta c) apakšpunkta identisko formulējumu.
- 15 – Skat. šo secinājumu 33. punktu.
- 16 – Skat. 1993. gada 27. oktobra spriedumu lietā C-281/91 *Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf*

(*Recueil*, I-5405. lpp., 16. punkts).

17 – Skat. 2001. gada 29. maija spriedumu liet? C-86/99 *Freemans* (*Recueil*, I-4167. lpp., 27. un 29. punkts).

18 – Turpat (30. punkts).

19 – Skat. citu starp? 2012. gada 19. j?lija spriedumu liet? C-377/11 *InternationalBingo Technology* (26. un 29. punkts un tajos min?t? judikat?ra).

20 – Skat. citu starp? spriedumu liet? *Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats* (iepriekš min?ts 11. zemsv?tras piez?m?, 13. punkts), 1994. gada 2. j?nija spriedumu liet? C-33/93 (*Recueil*, I-2329. lpp., 18. punkts) un spriedumu liet? *InternationalBingo Technology* (iepriekš min?ts 19. zemsv?tras piez?m?, 25. punkts).

21 – Skat. spriedumu liet? *Freemans* (min?ts iepriekš 17. zemsv?tras piez?m?, 27. punkts).

22 – Skat. spriedumu liet? *Freemans* (iepriekš min?ts 17. zemsv?tras piez?m?, 28. punkts).

23 – Padomes 1967.gada 11. apr??a Pirm? direkt?va 67/227/EEK par dal?bvalstu ties?bu aktu par apgroz?juma nodok?iem saska?ošanu (OV L 71, 1301. lpp.).

24 – Skat. cita starp? spriedumu liet? *Elida Gibbs* (iepriekš min?ts 2. zemsv?tras piez?m?, 19. un 23. punkts).

25 – Skat. ?ener?ladvok?ta Bota [*Bot*] secin?jumus, kas 2009. gada 18. j?nij? sniegti liet? C-174/08 *NCC Construction Danmark [A/S]* (Kr?jums, I-10567. lpp., 84. un 86. punkts).

26 – Skat 2012. gada 19. j?lija spriedumu liet? C-44/11 *Deutsche Bank* (45. punkts) par neitralit?tes principu, kas izpaužas k? vienl?dz?gas attieksmes pras?ba.